

Arrest

nr. 125 873 van 20 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt van 15 juni 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2014.

Gelet op het tussenarrest nr. 123 814 van 12 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMADHI, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 3 april 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 15 juni 2012 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 03.04.2012 bij onze diensten werd ingediend door:

(..)

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

-Wat betreft een eerste aangehaalde medische problematiek;

Artikel 9ter - §3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, §2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 09.03.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 14.10.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een medisch getuigschrift voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 14.10.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 09.03.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

-Wat betreft de andere medische problematiek:

Artikel 9ter §3 – 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4^e lid en artikel 9ter, §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 28.03.2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 03.04.2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de vreemdelingenwet *juncto* schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij betoogt in essentie dat in de aanvraag van 3 april 2012 door de arts geattesteerd wordt dat zij lijdt aan depressie met automutulatiekenmerken en psychopatische kenmerken ten gevolge van jeugdproblematiek terwijl de verwerende partij aanneemt dat zij volgens haar eerder in 2010 en navolgend medische stukken voorlegde waaruit zou blijken dat zij lijdt aan een chronische psychose en depressief syndroom. Verzoekende partij meent dan ook dat niet kan worden aangenomen dat de in de huidige medische diagnose ingeroepen elementen reeds eerder werden ingeroepen aangezien dit pathologisch duidelijk te onderscheiden is van de diagnose chronische psychose en depressief syndroom. Zij stelt derhalve dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing twee motieven bevat:

- Enerzijds stelt de verwerende partij vast dat een eerste aangehaalde medische problematiek al eens eerder was aangehaald in een vorige aanvraag zodat in toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet de aanvraag op dat punt onontvankelijk is.
- Anderzijds stelt de verwerende partij vast dat wat betreft de andere medische problematiek er in het standaard medisch getuigschrift geen uitspraak gedaan wordt over de graad van ernst van de ziekte zodat in toepassing van artikel 9ter, §3, 3° van de vreemdelingenwet de aanvraag op dit punt eveneens onontvankelijk is.

Uit de kritiek van de verzoekende partij blijkt dat zij slechts het eerste motief van de bestreden beslissing aanvecht. Het tweede motief blijft aldus staande.

Uit een vergelijking van de in de aanvraag van 14 oktober 2010 aangehaalde medische problematiek – met name chronische psychose en depressief syndroom – met de eerste aangehaalde medische problematiek in de aanvraag van 3 april 2012 – met name depressie met automutulatiekenmerken en psychopathische kenmerken ten gevolge van jeugdproblematiek kan de Raad, in tegenstelling met de door de verzoekende partij aangevoerde kritiek, het niet kennelijk onredelijk bevinden dat de gemachtigde *in casu* geoordeeld heeft dat het in essentie om dezelfde problematiek gaat. Immers blijkt dat ook al bij de aanvraag van 14 oktober 2010 een psychiatrisch verslag van 28 maart 2011 was gevoegd waarin erop gewezen werd dat er in de jeugd van verzoekende partij gedragsproblemen waren met opvliegend en vijandig gedrag en dat zij gediagnosticeerd werd met “*psychopathie*”. Verzoekende partij zou opvliegend zijn, nagelbijten, vlug zenuwachtig zijn en dreigen mensen te vermoorden die haar op de zenuwen werken. Met haar bloot en niet onderbouwd betoog maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat het *in casu* om verschillende aandoeningen zou gaan. Het is niet omdat een aandoening op een andere manier wordt omschreven dat dit maakt dat het om een andere/verschillende aandoening zou gaan, minstens maakt de verzoekende partij dit *in casu* niet aannemelijk.

De gemachtigde kon aldus op kennelijk redelijke wijze toepassing maken van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet en de aanvraag onontvankelijk verklaren.

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding, hetgeen *in casu* gebeurd is.

2.5. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER